

към подобни явления и българската интелигенция от епохата.

Втората статия, публикувана в сп. „Пандора“, е написана в духа на романтизма, който търси белезите на народността в устната традиция.³⁹ Тя представлява сбирка от материали, свързани с фолклора и езика на гърците от Пловдивската епархия и най-вече от Станимака. Най-напред са представени обичаи, свързани с раждането, женитбата и смъртта на човека, както и календарните празници и традиции. Статията продължава с пространно описание на различни митове и легенди, на детски игри, гатанки, суеверия, речник на думите в гръцкия местен диалект. Прави впечатление фактът, че авторът изобщо не се притеснява от българската терминология във фолклорния материал, който дава, защото, както се каза, за него езикът не е маркер за етничност. Тази прелюбопитна дописка, на която ще бъде отделено внимание в специално проучване, завършва със сбирка от епиграфски надписи от античността и средновековието, разбира се, всички гръцки.

Отделихме толкова внимание на двете статии, защото дават изключително богата информация за селището, а разкриват и гледната точка на „другия“, и най-накрая, защото са единствените, писани от Скорделис, с които засега разполагаме. Изпод перото му са излезли множество други, но за тях имаме сведения от богатата му кореспонденция с фамилията Гюмюшгердан и от отзивите в българската преса. Изявите на вестникарското поприще на този асеновградчанин надхвърлят местното и регионално ниво през 1868-1869 г., когато е изпратен в Цариград като представител на гръцката пловдивска община в последния етап от разрешаването на църковния проблем⁴⁰. Без да се спираме подробно на дейността му там, ще посочим само, че истинската негова стихия са медиите. Той буквално залива страниците на „Неологос“, „Византис“, „Фититис“, „Левант Хералд“ и други със статии по църковния въпрос, със статистики, прошения. Дейността на Скорделис предизвиква редакцията на в. „Македония“ и през лятото на 1869 г. в почти всеки негов брой четем както анализи на гръцкия цариградски печат, така и про странни отговори на писанията и статистиките на „Станимаклията“⁴¹.

В столицата Скорделис се убеждава, че за пропагандиране на каузата един френски вестник ще бъде по-полезен от 50 гръцки и затова работи усилено за появяването и осигуряването на абонати на „Босфорски фар“⁴². За краткото време, в което е в Цариград, той успява да издаде на френски език и брошурата „Българизмът във Филипопол“⁴³. В тази своя деятелност Скорделис се сблъсква с проблема, стоящ и пред българските вестникари - финансовият. Изтъквайки факта, че българите „купуват“ благоразположението на в. „Източна поща“ със 600